

VOORLEESVERHAAL

Groep 1/2: Verhaal 3

YASMIN EN JOEP IN HET DORP

Yasmin en Joep wandelen door het dorp. In het dorp zijn speciale plekjes waar zij altijd heen gaan. Ze beginnen bij de vijver met de eenden. Soms blijven ze daar lang kijken, soms zeggen ze alleen even gedag tegen de eenden. Er zijn veel eenden: negen bruine, dat zijn vrouwtjes, en drie met zo'n mooie glimmende groene kop, dat zijn mannetjes. Er zijn ook twee ganzen en vier meerkoetjes. Vandaag blijven Yasmin en Joep heel lang kijken en daarna moeten ze tegen iedere eend, gans en meerkoet apart 'doei' zeggen, dat hebben ze zo afgesproken met elkaar.

Als ze daarmee klaar zijn, lopen ze door naar het standbeeld van Koningin Wilhelmina, dat ook in het park staat. Het is niet zo'n mooi standbeeld, vinden Yasmin en Joep. De koningin heeft een lange jas aan en een soort muts op. Ze lijkt niet erg op een koningin, maar Yasmin en Joep zijn altijd erg beleefd en zeggen 'Goedendag, Majesteit,' tegen het beeld.

Als ze de koningin gedag hebben gezegd, lopen de kinderen door naar de winkelstraat. Daar is een winkeltje met een vies raam en achter dat raam zitten oude knuffels tussen potten met stoffige planten. De knuffels zeggen ze ook allemaal gedag. Er zijn elf kale beren, één beer heeft geen oren; verder zijn er drie mooie poppen met een gezichtje van steen, vier hondjes, drie poezen en één heel mooi aapje met een rood pakje aan.

Als Yasmin en Joep alle knuffels gedag hebben gezegd, gaan ze naar de Snoep-in. Daar kun je snoep kopen. In de etalage liggen ontelbaar veel snoepjes en dropjes. Veel te veel om te tellen. Ze kijken naar het lekkers en denken aan Luilekkerland, waar je al dat snoep kunt opeten en toch niet misselijk wordt. Van de Snoep-in lopen ze naar het pleintje voor de kerk in het midden van het dorp. Daar staan bankjes en daar eten Yasmin en Joep het lekkers dat ze van thuis hebben meegekregen. Vandaag hebben ze allebei een doosje met rozijntjes. Die eten ze natuurlijk niet gewoon op. Joep wil namelijk niet dat Yasmin meer rozijntjes heeft dan hij. En Yasmin wil niet dat Joep meer rozijntjes heeft dan zij. Daarom pakken ze telkens om de beurt één rozijntje uit hun doosje en dat stoppen ze tegelijk in hun mond. Net zo lang tot alleen Joep nog één rozijntje heeft. Hij scheurt zijn rozijntje in tweeën. Hij geeft de ene helft aan Yasmin en de andere helft eet hij zelf op. Nu hebben ze allebei precies evenveel rozijntjes gehad. Dat vinden ze eerlijk.

Als ze klaar zijn met rozijntjes eten doen ze nog een tijdje 'ik zie ik zie wat jij niet ziet' en dan zegt Joep opeens: 'O jee. We moesten vandaag op tijd thuis zijn. Weet je nog?'

Yasmin weet het nog. Ze was het even vergeten, maar nu weet ze het weer. Ze weet alleen niet hoe laat het is en Joep ook niet.

'Ga jij het even aan iemand vragen,' zegt Joep.

'Nee, ga jij het maar vragen,' zegt Yasmin.

'Durf je soms niet?', zegt Joep.

'Durf je zelf soms niet?', zegt Yasmin.

Het blijft even stil.

'Vraag dan,' zegt Joep.

'Nee, vraag jij!', zegt Yasmin.

'Je durft niet hè,' zegt Joep.

VERVOLG VOORLEESVERHAAL

Groep 1/2: Verhaal 3

Het blijft even stil.

'Vraag dan,' zegt Joep.

'Nee, vraag jij!,' zegt Yasmin.

'Je durft niet hè,' zegt Joep.

'Jij toch ook niet,' zegt Yasmin.

Daar zitten ze dan. Ze worden een beetje bang. Ze moesten vandaag echt, ECHT op tijd thuis zijn. Vier uur, had de mama van Yasmin gezegd. En ze zijn al een hele tijd weg. En ze willen heel graag nog even naar de grote dikke boom aan het eind van de winkelstraat. Ze moeten de boom nog gedag zeggen, anders zal hij heel verdrietig zijn. Maar dan moeten ze eerst weten of ze daar nog tijd voor hebben. En daarom zitten ze nu te denken hoe laat het nou toch is en doen ze helemaal niks.

Yasmin zucht. Joep zucht. Dan horen ze opeens een leuk muziekje. Het klinkt boven hun hoofd, het komt uit de toren waar ze onder zitten. Tingel tangel tingel tangel, dan stopt het muziekje en begint er een klok te luiden. Boinggg..... boinggg.... boinggg..... Joep en Yasmin hebben meegeteld met de boings. Eén.... twee.... drie.... het is drie uur! Ze moeten om vier uur thuis zijn! Ze hebben nog een heel uur over! Snel staan ze op en ze hollen door de straat naar de grote dikke boom aan het eind.

'Dag Boom,' zegt Yasmin, en ze legt haar hand op zijn bast.

'Hallo Dikke Boom,' zegt Joep, en hij legt zijn hand naast die van Yasmin.

De boom ruist met zijn bladeren. Dat is zijn antwoord.

Als ze thuiskomen zegt de mama van Yasmin: 'Jullie zijn mooi op tijd! Goed zo!'

Yasmin en Joep beginnen te vertellen dat ze niet wisten hoe laat het was en dat de klok in de toren bij het pleintje was gaan slaan en dat ze de boings hadden geteld en....

'Ja, ja,' lacht mama. 'Weten jullie nog waarom jullie om vier uur thuis moesten zijn? We gaan naar de verjaardag van oom Abdul. Yasmin ga maar vlug mooie kleren aantrekken! Hup! Joep ga thuis snel mooie kleren aantrekken en kom meteen terug!'